

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble Patrimoni Arqueològic

Dades del bé: 10991

Nom:

COVA DE MIRAVALL

Municipi:

Valls d'Aguilar, les

Comarca:

Alt Urgell

Coordenades UTM i altitud:

X: 359285.62 Y: 4687144.06 1390m

Context:

Terreny erm

Enmig d'un cingle rocós, envoltat de sotabosc.

tipus de jaciment:

Cova natural d'habitació sense estructures

Cronologia:

-1800 / -650 Bronze /

Estat de conservació:

Regular

Notícies històriques:

La cova fou prospectada els anys setanta per R. Vilardell i J. Castells.

Descripció:

La cova està situada al nord-est del poble de Miravall. Des d'aquest, cal agafar el camí que porta a Cal Cucurull i seguir-lo durant poc més de quatre-cents metres fins a la carena del serrat. No hi ha cap camí que porti a la cova, que es troba en un replà que hi ha a mitja alçada del sortint rocós de la carena del serrat. La seva banda est és tapada per unes alzines. El millor és arribar al sortint per la banda oest fins a l'alçada del replà i passar per un pas molt estret i força perillós, ja que hi ha una caiguda d'uns cinc metres. En el moment de la realització de la Carta hi havia instal·lada una corda fixada a la paret amb dos pitons d'escalada que facilitaven el pas fins a l'entrada de la cova, que no es pot veure fins que no s'és al davant.

Es tracta d'una cova natural que presenta una obertura triangular d'uns tres metres d'ample i quatre d'alçada. Les parets i el sostre de la sala d'entrada són negres de fum. El terra és cobert en bona part per excrements d'oví, que en alguns punts ha estat remogut, trencant la capa carbonàtica que la segellaria, i podent-se apreciar alguns fragments de ceràmica a mà. Al fons de la cova s'obre un passadís estret d'una alçada aproximada de cinquanta centímetres i que dóna a dues sales d'uns quinze metres quadrats la primera i una mica menys la segona, ambdues amb el sostre superior a un metre d'alçada. El terra d'aquestes sales ha estat remenat, com ho evidencia l'existència de dos grans clots d'uns trenta centímetres de fons. En superfície abunden les restes de fauna.

Conserva una bona potència sedimentològica, sobretot en les sales interiors i encara en àmplies zones no espoliades on es deu conservar una estratigrafia intacta.